

РЕШЕНИЕ

№ 98

гр. Шумен, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Г. Маринов

Членове: Константин Г. Моллов
Теодора Енч. Димитрова

при участието на секретаря Татяна Св. Т.а
като разгледа докладваното от Теодора Енч. Димитрова Въззивно гражданско дело № 20223600500036 по описа за 2022 година

Предмет на разглеждане е въззивна жалба от Т. Й. Т., действащ чрез пълномощника адв. А. Д. от ШАК срещу решение № 260404/29.11.2021 г. по гр.д. № 343/2020 г. по описа на ШРС.

Жалбоподателят намира решението за неоснователно и незаконосъобразно по съображения, подробно изложени в жалбата му, с оглед на което моли въззивният съд да го отмени и постанови друго, с което да уважи изцяло ищцовата претенция и отмени като незаконосъобразни решенията и по двете точки от дневния ред, взети на ОС, проведено на 06.02.2020 г., а именно по т.1 и т.2.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК въззиваемата страна Кооперация „ Шуменска заря „ ЕИК 127001483, представлявана от председателя П.Г.Й. е депозирила отговор, в който заявява, че подкрепя изцяло въззивната жалба и моли съдът да отмени обжалваното решение, като уважи предявения от Т. Й. Т. иск с правно основание чл.58, ал.1 от ЗК.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е депозиран отговор от конституираната като трето лице помагач на страната на ответника Д. Д. Ж., представлявана от пълномощника си адв. И. И. от ШАК, в който оспорва жалбата като неоснователна и моли за оставянето ѝ без уважение. Заявява, че счита предявения иск за недопустим, а по същество – обжалваното решение за законосъобразно и правилно.

Въззивната жалба е подадена в срок, от надлежно легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, редовна и допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следното:

Производството е образувано по искова молба на жалбоподателя, в която е изложил твърдения, че е член-кооператор на Кооперация „ Шуменска заря „ от 30.01.2001 г. Със заявление от 22.11.2019 г. седем физически лица са отправили искане, на основание чл.16, ал.3, т.2 от ЗК и чл.21, ал.1, т.2 от Устава на КШЗ до УС на Кооперацията, за свикване на извънредно ОС. Тъй като в отговор на искането в едномесечен срок не било свикано ОС, същите седем лица са обнародвали в бр.11/17.01.2020 г. на в-к „ Шуменска заря „ и разлепили покана за извънредно ОС, което ще се проведе на 06.02.2020 г., от 9.30 часа, в гр. Шумен, ул. .... № 2 - залата на ет. II на читалище „ Напредък – 1869 „. В поканата било посочено, че „ Всички материали по свикване на ОС се съхраняват в оригинал при Д.Д.Ж., гр. Шумен, ул. „ .... № 4, вх.3, ет.1, ап.48 „, същата не е била член на УС към датата свикване на ОС. Прочитайки поканата, ищецът помолил председателя на кооперацията да му осигури достъп до подлежащите на обсъждане материали и му ги предостави в писмен вид, на което той му отговорил, че съхранявайки ги в дома си Ж. му пречи да осъществи задължението си чл.16 от ЗК. Въпреки това, председателят изпратил до Ж. писмо, съдържащо искане за предоставяне на материалите на хартиен носител, в отговор на което тя депозирала заявление, че няма предварително изготвени материали за обсъждане на насроченото ОС и покана желаещите да посетят дома ѝ, след като я уведомят предварително, за да осигури присъствието си, което реално представлявало отказ и било в грубо нарушение на чл.16 от ЗК и чл.20, ал.5 от Устава. Дневният ред на ОС включвал две точки: „ Освобождаване на П.Г.Й. като председател на кооперацията „ и „ Избор на нов председател на КШЗ „. На проведеното ОС били взети решения за освобождаване досегашния председател на кооперацията и за избор на Д.Ж.. за нов председател на същата. Счита, че тези решения са незаконосъобразни, поради посочените нарушения по чл.16 от ЗК и чл.20, ал.5 от Устава. Освен това, видно от депозираното заявление в ТР за вписване решенията на ОС, за събранието е имало писмени материали. Второ, член-кооператорът П.Г.Й. е бил възпрепятстван от участвалите на събранието да ползва правото си на адвокатска защита. Трето, на събранието е присъствал Н.Д.Д. който не е член кооператор, но представил генерално пълномощно, с което гласувал при вземане и на двете решения от ОС. Проведеният с участието на Димитров избор е незаконен, тъй като текста на чл.25, ал.2 от Устава в частта му „ ...или да упълномощи друго лице „ е нищожен поради противоречие със закона – чл.19 от ЗК, според който и упълномощителят и пълномощникът следва да бъдат член кооператори. Дори обаче и това да не е така, пълномощното следва да е изрично, а не генерално. В тази връзка е заявил, че предявява инцидентен установителен иск за прогласяване нищожност на посочената част от текста на чл.25, ал.2 от Устава на КШЗ. Четвърто, при свикване на ОС не са били поканени всички член-кооператори лично и срещу подпис. Пето, на събранието са присъствали бивши членове на кооперацията, на които членствените правоотношения са били прекратени през годините. Така, М.М.Т., З.П.В. и Г.К.М. не са били членове към деня на провеждане на събранието. Шесто, видно от оригиналния протокол, от ОС не са били избрани нито председател нито секретар на същото в лицето на Д.Ж.. и В.М.. Познавайки се на изложеното, ищецът е поискал от съда да

постанови решение, с което да отмени като незаконосъобразни решенията по двете точки, взети на проведеното на 06.02.2020 г. извънредно ОС на ответната Кооперация.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК, ответникът Кооперация „Шуменска заря“, представлявана от председателя П.Г.Й. е депозирал отговор, в който е заявил, че предявеният иск е допустим и изцяло основателен.

На 11.03.2020 г., преди първото по делото заседание е постъпила молба от Д. Д. Ж., ЕГН *****, в качеството ѝ на член – кооператор на КШЗ и избрана за председател на същата с решение на ОС от 06.02.2020 г., с искане за конституирането ѝ като трето лице помагач на страната на ответника.

С определение № 1307/02.06.2020 г. първоинстанционният съд е допуснал привличане и конституиране на Д. Д. Ж. като трето лице помагач на ответника, на основание чл.219, ал.1 от ГПК.

В предоставения му срок за отговор, третото лице помагач е оспорило предявения иск като изцяло неоснователен, излагайки доводи за липса на сочените от ищеца нарушения във връзка със свикване и провеждане на извънредното ОС на КШЗ от 06.02.2020 г.

С определение № 261067/29.04.2021 г. съдът е открил производство по оспорване истинността на представен от третото лице помагач „Протокол от 06.02.2020 г. на извънредно ОС на Кооперация „Шуменска заря“, с обработен текст на компютър, с положени подписи на председател Д.Ж. и секретар В.М. „, на основание чл.193, ал.1 от ГПК.

С решението си първоинстанционният съд е отхвърлил предявения иск с правно основание чл.58, ал.1 от ЗК за отмяна както незаконосъобразни на решенията на ОС на Кооперация „Шуменска заря“, проведено на 06.02.2020 г., а именно: по т.1 от дневния ред – решение за освобождаването на П.Г.Й. като председател на кооперацията и по т.2 от дневния ред – избира за председател на Кооперация „Шуменска заря“, Д. Д. Ж. и е признал за недоказано, на основание чл.194, ал.2 от ГПК оспорването на истинността на представения като писмено доказателство частен писмен документ „Протокол от 06.02.2020 г. на извънредно ОС на Кооперация „Шуменска заря“, с обработен текст на компютър, с положени подписи на председател Д.Ж. и секретар В.М. „, постановявайки, че решението е взето с участието на трето лице помагач.

Решението се обжалва изцяло от ищеца.

При проверка по реда на чл.269 от ГПК, въззивният съд намери, че решението е валидно и допустимо.

По повод на наведеното във въззивната жалба възражение за незаконосъобразност на определението на съда, с което е конституирано трето лице помагач на страната на ответника, настоящата инстанция, счита, че се явява неоснователно и следва да се отхвърли. Действително конституирането на третото лице е извършено по негова молба, а не по искане на ответника, с оглед на което съдът е бил сезиран с искане по чл.218 от ГПК, за встъпване на трето лице в процеса. В този смисъл посочената в определението за конституиране на

това трето лице правна квалификация – чл.219 от ГПК е некоректна, но не е порок, който да налага обезсилването или отмяната му, нито обвързва настоящата инстанция. Относно наличието на правен интерес на третото лице да встъпи по делото, същото е посочило в молбата си, че е член кооператор на ответната кооперация и е избрано за неин председател с едно от атакуваните по реда на чл.58 от ЗК решения на ОС. За разлика от ТЗ / чл.74, ал.3 /, в ЗК липсва изрична регламентация относно възможността за встъпване или привличане на трето лице помагач в производството по чл.58 от с.к., което обаче не дерогира приложението на общите правила на чл.218 и чл.219 от ГПК, с оглед на което в трайната и непротиворечива практика на съдилищата се приема, че е допустимо встъпване на трето лице помагач на страната на ответника по иск с правно основание чл.58 от ЗК, при наличие на правен интерес. Предвид горното и, доколкото е безспорно, че третото лице е член на ответната кооперация и е избрано за неин председател с решение на ОС, предмет на обжалване по делото, приема, че то има правен интерес и е допустимо да встъпи и участва в процеса като помагач на ответника. Ето защо, намира, че като е конституирал третото лице помагач на ответника първоинстанционният съд не е допуснал процесуално нарушение, а постановеното от него решение, в частта, в която е посочено, че делото е разгледано с участието на третото лице, имащо характер на определение е допустимо и законосъобразно.

Досежно възражението на третото лице помагач за липса на правен интерес на ищеца от водене на иска, поради което обжалваното решение е недопустимо, съдът констатира, че възражението е възведено едва във въззивното производство, в подадения отговор на въззивната жалба на ищеца, с оглед на което е преклудирано по смисъла на чл.133 от ГПК. Независимо от това, доколкото е служебно задължен да се произнесе по допустимостта на решението, съдът следва да го обсъди. В тази връзка, взе предвид, че, съгласно изричната разпоредба на чл.58, ал.2 от ЗК, искът по ал.1 може да се предяви от всеки член на кооперацията, от контролния съвет, от кооперативния съюз, в който членува кооперацията, или от прокурора. Към иска могат да се присъединят и други членове на кооперацията и на контролния съвет. Те могат да поддържат иска и, ако той бъде оттеглен. Според трайната практика на съдилищата, искът с правно основание чл.58 ЗК е конститутивен, а потестативното право на отмяна на решения на органите на кооперацията е предоставено в полза на лицата по чл.58, ал.2 ЗК, вкл. на всеки член-кооператор за защита на неговите лични /имуществени и неимуществени/ членствени права, но и с оглед интересите на останалите член-кооператори и на кооперацията. Правният интерес от търсената с иска защита е абсолютна положителна процесуална предпоставка за всички искове, независимо от общото процесуално правило, че при конститутивния иск правният интерес се презумира от закона, регламентиращ защитата на претендираното потестативно право. Правен интерес за член кооператор да обжалва решенията на органите на Кооперацията е налице тогава, когато се засягат негови права или се създава опасност те да бъдат засегнати в бъдеще. В случая, ищецът е член-кооператор на ответната кооперация и е обвързан от решенията на ОС на същата, които пряко рефлектират върху членствените му права, което безспорно обосновава правния му интерес от водене на делото. Действително

решенията на ОС касаят освобождаване на досегашния председател на кооперацията и избор на нов, което обаче не е основание за ограничаване правото на ищеца да ги атакува щом счита, че са незаконосъобразни или противоуставни, само защото те засягат и лични права на освободения като председател, който също е легитимиран да ги обжалва. В конкретната хипотеза решенията на ОС се отнасят до избор на председател на кооперацията, чиито решения и действия, като неин орган, впоследствие биха рефлектирали пряко върху работата ѝ както и върху членствените права на всеки от член кооператорите, което безспорно обосновава правен интерес на ищеца да иска отмяната им, независимо от това дали освободеният като председател е възразил срещу тях или не. И това е така, защото по закон правото да иска отмяна на решенията и действията на органите на кооперацията, които противоречат на закона или на устава принадлежи на всеки член кооператор и може да бъде упражнено от него независимо от останалите членове. Що се отнася до цитираното от трето лице помагач решение № 254/12.07.2018 г. по т.д. № 1479/2017 г. на ВКС, II т.о., съдът намира, че е неотносимо към спора тъй като касае иск за отмяна на решение на ОС на търговско дружество за изключване на съдружници, сред които ищеца не е, т.е. такова което засяга чужди права, която постановка е принципно различна от разглежданата. В съответствие с изложеното и, че искът е предявен от ищеца в преклузивния срок по чл.58, ал.3, предл. I от ЗК, приема, че същият е допустим.

Касателно възражението на жалбоподателя, че първоинстанционният съд не се е произнесъл по предявения от него инцидентен установителен иск, следва да се отбележи, че от материалите по делото не се установява такъв да е бил приет за разглеждане в първоинстанционното производство, поради което и с оглед постановките, залежали т.7а от ТР № 1/19.12.2013 г., т.д. № 1/2013 г. на ОСГТК, претенцията за нищожност на чл.20, ал.5 от Устава на КШЗ следва да бъде разгледана като възражение.

По съществото на спора, между страните не се спори, че на 06.02.2020 г., в 9.30 часа е било проведено извънредно общо събрание на КШЗ, на което са били взети решения за освобождаване на досегашния председател на кооперацията П.Г.Й., което е било прието с 8 гласа „за“ и 3 гласа „против“ и за избор на нов председател, в лицето на Д. Д. Ж., което е било прието с 8 гласа „за“, 2 гласа „против“ и 1 глас „въздържал се“, както и, че дата, часа, мястото на провеждане и дневния ред на събранието са били предварително оповестени чрез покана, поместена в местно печатно издание и разлепена на видно място.

I. Ищецът възразява, че не е била осъществена предвидената в Устава на кооперацията процедура по лично уведомяване на член кооператорите за ОС.

По това възражение, съдът съобрази следното: Съгласно чл.20, ал.2 от Устава, поканата се разгласява лично срещу подпис от всеки от членовете на кооперацията. Когато това се окаже невъзможно, разгласяването става чрез поставяне на поканата на видни места в населените места или чрез съобщение в районен или централен вестник. От приложените на л.9 и л.37 от първоинстанционното дело покана и списък на член кооператорите, уведомени за свиканото ОС, е видно, че част от член кооператорите са били уведомени лично за събранието, като от изявленията на самия ищец става ясно, че личното уведомяване

на всички член кооператори е било невъзможно, тъй като някои от тях пребивават от дълго време извън страната. Предвид горното, че според цитираната разпоредба от устава на кооперацията е предвидено връчване на поканата по два начина и, че очевидно са били налице обективни основания да се приложи и втория от тях, който е и осъществен, приема, че поканата за процесното ОС е отправена в съответствие с устава и закона.

II. Ищецът възразява също, че събранието е било проведено в нарушение на чл.16 от ЗК и чл.20, ал.5 от Устава.

По повод на това възражение се установи, че в поканата за провеждане на ОС, публикувана във в-к „Шуменска заря“, е било изрично вписано, че всички материали по свикване на ОС се съхраняват в оригинал при Д. Д. Ж., с посочени адрес и телефон и ще бъдат предоставени за запознаване на всеки един член кооператор при поискване / л. 8 от първоинстанционното дело \. На л.35 е приложено писмо изх. № 35/27.01.2020 г., без посочен автор, с печат на КШЗ, с което е изискано от посоченото в поканата лице да изпрати всички съхранявани от него материали във връзка със събранието, а на л.31 е приложено заявление вх. № 20/31.01.2020 г. от Д. Д. Ж. до КШЗ, в което отговаря, че няма предварително изготвени материали за обсъждане на ОС, но независимо от това желаещите могат да се запознаят с наличните такива във връзка със събранието в удобно за тях време, на посочения в поканата адрес, за което следва да бъде предварително уведомена за осигуряване на присъствие от нейна страна. Ищецът твърди, че писмо изх. № 35/27.10.2020 г. е било изпратено от председателя на КШЗ по негово искане, както и, че заявеното в писмо вх. № 20/31.01.2020 г. представлява отказ да му бъдат предоставени материалите по делото. Освен това, лицето Д. Д. Ж. не е била и не е член на УС. Съгласно чл.16 от ЗК и чл.20, ал.5 от Устава на ответната кооперация, в задължение на УС е вменено да осигури достъп на всички членове на общото събрание до подлежащите на обсъждане материали, без да се сочи мястото и начинът, по който това следва да бъде осъществено. В случая, се установи, че събранието е било свикано от 1/3 от член кооператорите и в поканата изрично е бил посочен редът, по който останалите член кооператори могат да се запознаят с материалите във връзка с него, както и, че на ищеца е била предоставена възможност за достъп до тях по указания в поканата начин, от който той не се е възползвал, с оглед на което съдът приема, че във връзка със свикване на събранието не са били нарушени разпоредбите на чл.16 от ЗК и чл.20, ал.5 от Устава.

III. Трето възражение на ищеца е, че член-кооператорът П.Г.Й. е бил възпрепятстван от участвалите на събранието да ползва правото си на адвокатска защита. Това възражение съдът счита за недопустимо, като бранещо чужди права, в случая на друг член кооператор, а освен това и за неоснователно, доколкото законът не изисква член кооператорите да се представляват от адвокати и такива би било задължително да участват на ОС на кооперацията само, ако се легитимират като пълномощници на един или няколко от членовете на кооперацията, оправомощени да ги представляват във връзка с работата на събранието и при вземането на решения / чл.7, ал.2, т.2 от Устава /, респ., ако са били допуснати да присъстват по решение на ОС, каквито факти не се доказват по делото.

Напротив, от протокола на събранието се установява, че е било взето изрично решение на същото да не присъстват външни лица.

IV. Четвъртото възражение на ищеца е, че проведеният с участието на Н.Д.Д. участвал на ОС и гласувал при вземане на решенията без да е член кооператор, в качеството му на генерален пълномощник е незаконен, тъй като текста на чл.25, ал.2 от Устава в частта му „...или да упълномощи друго лице „ е нищожен поради противоречие със закона – чл.19 от ЗК, според който и упълномощителят и пълномощникът следва да бъдат член кооператори. Дори обаче и това да не е така, пълномощното следва да е изрично, а не генерално.

По това възражение, съдът съобрази следното, съгласно чл.19, ал.1 от ЗК, след изменението в ДВ, бр.13/2003 г., в устава на кооперацията може да се предвиди един член на кооперацията да представлява до трима членове на кооперацията в общото събрание въз основа на писмено пълномощно. В чл.25, ал.2 от Устава на КШЗ е било посочено, че член кооператорът може да упражни правото си на глас в ОС лично или като упълномощи друго лице с нотариално заверено пълномощно. С разпоредбата на чл.19 ЗК е въведена диспозитивна възможност в устава на кооперацията да бъде предвидено представителство на член кооператори в работата на ОС, но при спазване на две изисквания – относно качеството на представителя, който следва да е член-кооператор и относно броя на представляваните лица – до трима член-кооператори. Това ясно е очертано от законодателя след изменението на чл. 19 ЗК с ДВ, бр. 13/2003 г., когато всъщност е въведено и изискването представителят по пълномощие да има качеството на член-кооператор, за разлика от текста на нормата преди изменението, допускаща и трето лице да бъде представляващ с нотариално заверено пълномощно. По тази причина, въззивният съд намира, че съгласно правилото на чл.19 ЗК не е допустимо лице, което не е член на кооперацията да представлява член кооператор в общото събрание. Видно от чл.25, ал.2 от Устава на КШЗ в същия е възпроизведен стария текст на чл.19 ЗК, в редакцията му в ДВ, бр. 113/1999 г., като в противоречие с § 2 от ПЗР на ЗК приетият Устав не е съобразен с новите и изменени разпоредби на закона. Ето защо, приетото в Устава правило се явява отклонение с изискванията на ЗК, поради което не може да се прилага приоритетно пред закона.

Що са касае до вида на пълномощното – генерално или изрично, законът и Уставът на КШЗ не поставят изискване упълномощаването да е изрично, поради което и с оглед общите правила за представителство по ЗЗД, съдът приема, че е допустимо представителство по чл.19 от ЗК и с генерално пълномощно.

В конкретната хипотеза се установява, че М.И.Д. е участвала в ОС чрез пълномощника си Н.Д.Д. упълномощен с писмено пълномощно, с нотариална заверка на подписа / л.39 – 40 от първоинстанционното дело /, с което го упълномощава без срок да гласува от нейно име на ОС на кооперацията. Упълномощаването не е съобразено с разпоредбата на чл.19 от ЗК, поради което е ненадлежно. Това обстоятелство обаче не е повлияло на валидността на взетите от ОС решения, предвид мнозинството на гласувалите

„за“, на което нередовността на гласа на посочения член кооператор не се е отразило.

V. Петото възражение на ищеца е, че на събранието са присъствали бивши членове на кооперацията, на които членствените правоотношения са били прекратени през годините. Така, М.М.Т., З.П.В. и Г.К.М. не са били членове към деня на провеждане на събранието. Твърдението на ищеца обаче се опровергава от представените по делото учредителен протокол на КПЗ от 18.12.1992 г. и протокол № 4/21.02.1995 г. от ОС на кооперацията, от които се установява, че М.Т. и З. / В. са учредители на кооперацията, а Г.М. е избран за неин член с решение на ОС от 21.02.1995 г.. Предвид горното и липсата на доказателства, че членственото правоотношение на тези лица с Кооперацията е било прекратено впоследствие на някое от посочените в закона или устава основания, следва, че възражението е изцяло неоснователно и следва да се отхвърли.

VI. Шестото възражение на ищеца е, че на ОС не са били избрани нито председател нито секретар на същото в лицето на Д.Ж.. и В.М.. В тази връзка оспорва, на основание чл.193, ал.1 от ГПК истинността на представения по делото „ Протокол от 06.02.2020 г. на извънредно ОС на Кооперация „ Шуменска заря „, с обработен текст на компютър, с положени подписи на председател Д.Ж. и секретар В.М. „.

По това възражение съдът съобщи следното: Според трайната съдебна практика, протоколът за проведено ОС на юридическото лице представлява частен документ, който в различните си части може да има правната характеристика на частен свидетелстващ или на частен диспозитивен такъв. В частта за изявленията на участниците в ОС документът има качеството на свидетелстващ, а в частта за взетите решения – на диспозитивен. Предвид горното, съдът приема, че оспорването истинността на процесния протокол в частта, в която е обективизирано решение на ОС за избор на председател и секретар на събранието е допустимо. Що се отнася до основателността на оспорването, счита, че твърдението на ищеца за липса на взети от ОС решения за избор на председател и секретар се опровергава, както от отразеното в протокола за ОС, представен както ръкописен текст, в който е посочено изрично, че с явно гласуване на присъстващите на ОС 11 член - кооператори са били избрани председател на събранието, в лицето на Д.Ж. - с 8 гласа „за“, 2 гласа „против“ и 1 глас „въздържал се „ и секретар, в лицето на В.М. - със 7 гласа „за“, 2 гласа „против“ и 1 глас „въздържал се,, както и от показанията на разпитаните по делото свидетели Иван Донев и Валентина И.а. Ето защо, приема, че оспорването истинността на документа, както и възражението на жалбоподателя са недоказани.

Що отнася до възведеното с въззивната жалба възражение, че ОС не е било проведено при изискуемия кворум, констатира, че такова е направено едва с нея, поради което е преклудирано и не подлежи на обсъждане от съда, който е ограничен при проверката си относно законосъобразността на взетите от ОС решение единствено до пороците, които са релевиращи от исковата молба. Независимо от горното, следва да се отбележи, че според твърдението на жалбоподателя в исковата молба, общият брой на членовете на ответната кооперация е 12, от което и доколкото не се оспорва, че на събранието са присъствали 11 члена, респ. 10, ако изключим ненадлежно представявания, се налага извод, че

изискуемият се по закон кворум за провеждане на събранието е бил спазен.

Предвид горното, настоящата инстанция приема, че възраженията за ищеца за незаконосъобразност на проведеното на 06.02.2020 г. извънредно ОС на КШЗ и взетите от него решения са необосновани, с оглед на което предявеният от иск по чл.58 от КЗ е неоснователен и следва да се отхвърли.

В съответствие с изложеното, заключава, че обжалваното решение е правилно и следва да се потвърди.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 260404/29.11.2021 г. по гр.д. № 343/2020 г. по описа на Районен съд – Шумен.

Делото е разгледано и решението постановено при участието на третото лице – помагач Д. Д. Ж., ЕГН *****, с адрес: гр. Шумен, ул. .... №4, ап. 48.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд, гр. София в едномесечен срок от съобщаването му на страните, при условията на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____